

Sygn. akt III K 588/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie Wydział III Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Jabłoński

Protokolant: Lena Szulińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 stycznia 2017 r. w postępowaniu przeciwko **R. K.**, synowi P. i W. z domu W., urodzonemu (...) w W.;

oskarżonemu o to, że:

w dniu (...) roku w W. na wysokości ul. (...) kierował pojazdem marki A. (...) o nr. rej. (...) po drodze publicznej w ruchu lądowym, będąc pod wpływem środka odurzającego w postaci cannabinoli (marihuany),

tj. o czyn z art. 178a§ 1 k.k.

orzeka:

I. na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne przeciwko R. K. warunkowo umorzyć na okres 1 (jednego) roku tytułem próby;

II. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku;

III. na podstawie art. 43 § 3 k.k. zobowiązuje oskarżonego do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów mechanicznych;

IV. na podstawie art. 627 k.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 100,00 (stu) złotych oraz kwotę 1880,55 (jednego tysiąc osiemset osiemdziesięciu i 55/100) złotych tytułem kosztów postępowania.

III K 588/16

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...) R. K. uprzednio używszy środka odurzającego w postaci marihuany kierował samochodem osobowym A. (...) nr. rej. (...). Około godz. (...) na ulicy (...) został zatrzymany do kontroli przez patrol Policji w składzie (...), M. J. i B. S.. Przeprowadzający bezpośrednie czynności kontrolne M. J. zauważył nienaturalne rozszerzenie źrenic kierowcy, jego nadmierną gestykulację i wyschnięte usta oraz duży poziom zdenerwowania. Podał kierowcę badaniu testerem narkotykowym, który (drugi w kolejności użycia) dał wynik pozytywny. Następnie od kierującego pobrano krew, której analiza potwierdziła obecność środków odurzających właściwych dla osoby, która wprowadziła do organizmu produkty spalania marihuany.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

Wyjaśnień oskarżonego R. K. (k- 82) oraz dowodów zaliczonych do materiału dowodowego według wykazu na k- 82 i 83.

Sąd częściowo jedynie dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego. Nie budzą one wątpliwości poza zasadniczym faktem. Oskarżony negował użycie środka odurzającego w okresie bezpośredni poprzedzającym zatrzymanie twierdząc, że palił marihuanę cztery dni wcześniej, czemu w oczywisty sposób przeczy treść opinii fizykochemicznej wskazująca na większe niż śladowe ilości substancji odurzającej. W tym zakresie Sąd uznał jego wyjaśnienia za przyjętą linię obrony mającą na celu zmniejszenie swojej winy.

Co do zeznań świadka są one w pełni wiarygodne i znajdują potwierdzenie w wynikach opinii oraz wyjaśnieniach oskarżonego.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego materiału dowodowego wina oskarżonego i okoliczności czynu nie budzą wątpliwości.

Jak wynika z wyjaśnień oskarżonego w pełni korelujących (w tym zakresie) z zeznaniami świadka oskarżony został zatrzymany jako kierujący pojazdem mechanicznym po drodze publicznej w ruchu lądowym. Z kolei wyniki analizy pobranej od oskarżonego krwi opisane w opinii fizykochemicznej nie pozostawiają wątpliwości co do tego, że w czasie kiedy prowadził wyżej wspomniany pojazd znajdował się w stanie pod wpływem środka odurzającego. Tym samym oskarżony wypełnił znamiona czynu z art. 178a § 1 kk.

Sąd podzielił pogląd obrony co do tego, iż zastosowanie środka probacyjnego będzie dla oskarżonego wystarczające aby uzyskać właściwy efekt wychowawczy a przede wszystkim zapobiec ponownemu popełnieniu przestępstwa.

Wina oskarżonego i okoliczności czynu nie budzą najmniejszych wątpliwości w sprawie niniejszej, która zresztą dowodowo jest bardzo prosta i nie zawierająca zawiloci prawnych czy faktycznych. Oskarżony nie był uprzednio karany, a czyn zagrożony jest karą do 2 lat pozbawienia wolności. Tym samym spełnione są warunki formalne dla orzeczenia warunkowego umorzenia postępowania. Sąd ocenia społeczną szkodliwość czynu jako charakteryzującą się stopniem mniejszym niż przeciętny. Oskarżony nie zwracał uwagi sposobem jazdy, zawartość substancji odurzającej w jego krwi nie była znaczna, a świadek nie zauważył w jego zachowaniu takich elementów które wskazywałyby na deficyty koordynacji ruchowej, orientacji przestrzennej czy myślenia. Oczywiście takie deficyty upośledzające sprawność oskarżonego jako kierowcy musiały występować bo tak działa środek odurzający w postaci marihuany lecz ich stopień musiał być minimalny, skoro nie zwrócił uwagi świadka i dlatego stopień szkodliwości społecznej czynu oskarżonego należy uznać za nieznaczny.

Oskarżony prowadzi tryb życia nie budzący kontrowersji w sensie podejrzewania skłonności do konfliktu z prawem. Funkcjonuje poprawnie w środowisku rodzinnym, kontynuuje wykształcenie w szkole wyższej i deklaruje krytyczny stosunek do czynu. W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że może podjąć ryzyko zastosowania środka probacyjnego. Ryzyko, gdyż nie da się wykluczyć, że oskarżony wyciągnie z tego błędny wniosek o swoistej opłacalności lekceważenia norm prawnych na przyszłość skoro nie następuje skazanie za ich przekroczenie w niniejszej sprawie. Niemniej jednak lepiej jest aby oskarżony, mając świadomość okazanego mu kredytu zaufania i uniknięcia stygmatyzacji (także formalnej) jako skazany z własnej woli przestrzegał prawa niżby miał to czynić jako skazany i obawiający się dalszych kar. Dlatego też Sąd zdecydował się na zastosowanie warunkowego umorzenia postępowania na łagodnych warunkach dotyczących okresu próby i zakazu prowadzenia pojazdów.

Sąd obciążył przy tym oskarżonego kosztami postępowania nie widząc powodów aby zwalniać od nich osobę będącą na utrzymaniu jak widać ze sprawy dość dobrze sytuowanej rodziny.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji wyroku.